

UN DIA QUALSEVOL

Avui és el 26 de maig del 2026. Sí, ja recordo què he de fer avui. He d'anar a renovar-me el DNI. Però estic content. El nou document serà el que m'acreditarà com a ciutadà de Catalunya. Fins ara ha continuat essent vàlid l'antic DNI espanyol fins que aquest caduqui i així la renovació s'ha anat fent gradualment.

Aquesta gestió insignificant em fa adonar del que ha costat arribar fins aquí. La independència semblava que no arribaria mai, hi va haver molts entrebancs. Recordo el resultat de la consulta per l'estat propi del 2014. El resultat va ser negatiu i tot semblava que se n'anava en orris. Molta gent es va desmoralitzar i va pensar que valia més deixar-ho córrer. A més aquell any va ser molt dur des del punt de vista econòmic. La terrible crisi d'aquells moments va provocar que el país fes fallida i no es veia cap sortida per enlloc. Finalment la gent va empènyer perquè es fes insubmissió fiscal, el govern s'hi va avenir degut a la gran pressió social i llavors ens quedàvem els nostres propis diners. Amb aquesta mesura suposadament "il·legal" vam poder anar tirant i la crisi va deixar d'esgarrapar-nos tan durament.

Aquella situació fora d'un marc legal no podia durar gaire i els nous esdeveniments i la societat civil van forçar a fer una altra consulta l'any 2019. Llavors sí que el resultat va ser favorable a l'estat propi.

Després de molts patiments civils, polítics i socials Catalunya va assolir la independència el maig del 2020. Quina gran festassa l'onze de setembre d'aquell any!!!

Ara ja fa sis anys que som un poble lliure i la veritat és que no compto que ningú enyori, ni de bon tros, els temps d'abans. El nostre país ha crescut molt en tots els sentits. Som una de les nacions més pròsperes i competitives d'Europa. Senzillament, tenim el nostre lloc al món i hem millorat a bastament.

Ah, que no me n'oblidi! Me'n vaig a resoldre aquest simple tràmit en un tres i no res.

Dolors Rojas Soler